

Streda 12. januára

Východ slnka: 10.35 hod.; západ slnka: 12.02 hod.

1 hodina 9 minút slnečného svetla

Stredné Laponsko

Bolo treba povolať ďalšie štyri patroly – z nórskeho Karašoku a Alty, z fínskeho Enontekiö, ba dokonca až zo švédskej Kiruny. Operácii velil Klemet. Nina bola jediná žena. Vďaka slabej žiare na obzore mohli začať s prácou za viac-menej únosných podmienok.

Desiatim policajtom sa podarilo zohnať Mattisove soby dokopy, no zabralo im to celý deň. Našťastie Mattisovo stádo nebolo bohvieako početné a reliéf krajiny zvieratám nedovolil rozptýliť sa príďaleko. So súhlasom susediacich chovateľov hnali stádo po malých skupinkách k ohrade vzdalenej asi dvadnásť kilometrov juhovýchodne od *gumpi*.

Začali od toho najjednoduchšieho – identifikovali soba-vodcu, ktorého rozpoznali podľa veku a parohov. Držal sa na brehu jazera obklopený jadrom stáda. Klemet vedel, že Mattisovo stádo je dosť plaché, a teda nebude jednoduché priblížiť sa k nemu tak, aby sa soby nerozpáchli. Naznačil policajtom, aby sa okolo stáda rozptýlili do rojnice. Zvieratá si netrúfli túto neviditeľnú bariéru prekročiť, začali klusať v kruhu tak, ako to robili vždy. Klemet šiel veľmi pomaly na skútri, pár metrov od zhluku sobov ho odstavil a pokračoval peši s oranžovým lasom v ruke. Soby sa mu vyhýbali, ale s dupotom ďalej krúžili v snehu. Občas sa však v lúčoch reflektora zo skútra mihli vydesené sobie oči. Klemet sa zatiaľ nepokúsil kruh rozdeliť.

Pripravil si laso a vrhol ho na vodcu stáda. Zachytil však parohy iného soba, ktorý sa začal divo metať. Ostatné zvieratá teraz krúžili okolo nich, no policajti sa medzitým rozostúpili a vytvorili dva dokonalé kruhy. Po druhý raz v tomto roku slnko malo čo nevidieť vykuknúť nad obzor. Klemet sa pomaly priblížil ku vzpínajúcemu sa sobovi. Stiahol laso k zemi, takže zvieratá sa muselo skloniť. Tak sa mu na chvíľu podarilo znehybniť mu hlavu a vyslobodiť laso z jeho parohov. Sob okamžite vyskočil a vrátil sa do kruhu. Klemet musel hod lasom ešte dvakrát zopakovať, kým chytil vodcu stáda. Ten bol síce mohutnejší, ale menej energický, najmä však zvyknutý na také zaobchádzanie. Klemet povolil dĺžku lasa a dotiahol soba-vodcu ku skútru. Naštartoval a skúter sa pomaly rozbehol. Sob poslušne klusal za ním a zvyšok stáda, sformovaný do včeka, ho automaticky nasledoval. Policajti obstúpili stádo a naháňali oneskorencov a vzpierajúcich sa tvrdohlavcov. Dve mladé zvieratá, čo stádu nestačili, museli odchytiť a zviazať fínski kolegovia, ktorí si priviezli špeciálny prives.

Keď už boli len pár kilometrov od ohrady, štyria policajti sa vydali napred, aby všetko pripravili na príchod sobov. Len čo vošli do ohrady, odstránili závary a od výbehu po oboch stranách natiahli vo výške chlapa asi desať metrov mobilných zábran zo silných laminovaných pások, takže vznikol široký lievik. Soby zacítli blízkosť ohrady a niektoré na konci stáda sa začali znovu plašiť. Nadháňачi museli pritvrdiť, aby zvieratá zvládli.

Štyria policajti stáli bez pohnutia za ohraničujúcimi pásmi. Keby ich soby zbadali, mohli by sa naľakať a dať sa na útek, čím by celá práca vyšla navnivoč. Našťastie si ich nevšimli a vbehli do ohrady. Policajti sa za nimi s námahou brodili snehom a zaťahovali pásy, až sa za poslednými sobmi uzavrel celý priestor. Potom ich nechali prejsť do susednej ohrady.